

Berg: Jeg tror, at de ærede Forslagsstillere ville komme til at indrømme, hvis de ikke allerede nu indvendig indrømme det, at det har sine Uanskeligheder at give en udtryffeligt Lov for et bestemt personligt Tilfælde, uden at Loven faar Omfang, Grændser og Fortolkning, som de ikke have tilkænt den. Dersom imidlertid de meget ærede Forslagsstillere vilde være blevne staaende ved deres nærmeste Opgave, at værgе N. N. imod en ham overgaaet Underrettsdom, forekommer det mig, at de ikke burde have stillet deres Ændringsforslag og dermed givet denne specielle personlige Sag en Udvidelse og et Omfang, som nødvendig maa føre med sig en Forhandling om Næringspørgsmaal i Almindelighed. Efter de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) hører jeg nu, at Forslagsstillerne af de nævnte Ændringsforslag ere villige til at tage dem tilbage. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde endt sit Foredrag med formelt at tage disse Ændringsforslag tilbage og da at føre Debatten hen til Forslaget, som det oprindelig forelaa med den Forandring, der er foreslaaet af det ærede Medlem for Wø (Steenstrup), da kunde man have søgt at paavise, hvorvidt der ogsaa med Hensyn til dette var Grund til en nærmere Underjøgelse. Nu vil jeg efter de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, antage, at de Forslag, der ere stillede af de Herrer, ikke ville komme til at spille nogen Rolle i Debatten, og at de blive tagne tilbage af de ærede Forslagsstillere, saa at vi kun have at holde os til deres oprindelige Forslag med det dertil af det ærede Medlem for Wø stillede Ændringsforslag og selvstændig til det Spørgsmaal, der foreligger om, hvilken Behandlingsmaade Lovforslaget skal undergives. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) har vist overset, at der forelaa saadanne Forslag som de, der nu ere stillede af de Herrer, og det er netop disse Forslag, der give Forhandlingen her en ganske anden Karakter, end den havde ved første Behandling under Forhandlingen af det oprindelige Forslag. Jeg antager imidlertid, at de ærede Medlemmer endnu under denne Forhandling vilde tage disse Forslag tilbage, thi et Forslag kan jo paa ethvert Punkt tages tilbage, altsaa formentlig ogsaa nu under Debatten om Udvalg, saa at vi kunne indstrænke os til selve Forslaget i dets oprindelige Skikkelse. Jeg vilde imidlertid gjerne udbede mig nogle Oplysninger af de ærede Forslagsstillere, for at faae at vide, om jeg, ogsaa efterat disse Forslag ere blevne tagne tilbage, behøver at fastholde Ansættelse om et Udvalg. Jeg ønsker for det Første at faae konstateret, at det ikke er deres Hensigt ved denne Lov at give Ministeren nogen Bemyndigelse til at forny Bevilling paa et Sted til en Anden end den, der nu er i Besiddelse deraf. Det hedder jo „er meddelt Nogen Borgerstab, Næringsbevis

eller Bevilling“; Bevillingen maa altsaa anses for at være personlig, saaledes at den bortfalder med Vedkommendes Fratrædelse og ikke kan overdrages til Andre. Er det altsaa de ærede Forslagsstilleres Mening, at de ved denne Lov ere sikre paa, at dette Borgerstab, Næringsbevis og Bevilling er personlig og falder bort, naar Vedkommende forlader sit Borgerstab, sit Næringsbevis eller sin Bevilling, eller mene de, at der indeholdes en Ret til Formyelse, til at overgive det til Andre paa det paagjældende Sted? Dernæst vilde jeg gjerne vide, hvad de mene med at sige: da kan samme ikke fratages ham. Maa jeg spørge de Herrer: er det kun de Personer, som endnu upaaagtet maatte være i Besiddelse af saadant Borgerstab, Næringsbevis eller Bevilling, uagtet de bo indenfor Afstandsgrændsen, altsaa upaaagtet i disse 8 Aar have været i Besiddelse deraf, som de ville hjælpe og altsaa ville, at Bevillingen ikke skal fratages, eller skal der slet ikke tages noget Hensyn til dem, fra hvem den allerede i disse 8 Aar er fratagen, eller ville de Herrer oplyse mig om, hvormange der er, fra hvem den er fratagen i disse 8 Aar, og hvorledes deres personlige Stilling har været i Forhold til de Enkelte, som de nu sigte paa, fordi de kende dem, og ville de Herrer faa dernæst oplyse os om, med hvad Ret de ærede Forslagsstillere ville komme disse enkelte Personer til Hjælp, naar vi ikke ville erstatte de Andre, hvem den allerede er fratagen, den dem ifølge Loven tilføjede Skade? Er de Personers Interesse, som de Herrer i dette Dilemma have opdaget som lidende under denne Bestemmelse, dyrebare for os fra Lovens Standpunkt end deres, paa hvem Loven allerede har gjort sin Virkning, og paa hvis Næring den har øvet sin Indflydelse derved, at den er effektueret? Mig forekommer det, at den Ene er ligesaa god i den Henseende som den Anden, og at vi derfor burde have undersøgt, indenfor hvilke Grændser denne Undtagelseslov kan komme til at gjælde, og hvormange der er, for hvem der er Grund til at gjøre en Undtagelse ved Loven her. Er der Grund til en Undtagelse ved Loven? Er der Grund til at give Opretsning til dem, der uafbrudt i 8 Aar udenfor Lovens strenge Regel have været i Besiddelse af Næringen, og er det ikke den samme Grund til at give dem Næringen tilbage, som i disse 8 Aar ifølge Loven have maattet afgive den, og hvilke er der i den ene Kategori og hvilke i den anden? Det er dette, som det forekommer mig, at Loven Intet oplyser om, og som Lovens Text ialtsald ingenlunde giver nogen Anledning til at antage, at de Herrer have tænkt paa. § 2 er ingenlunde nogen Garanti i saa Henseende, thi der er ikke sagt, at der er faldet nogle Domme i saadanne Tilfælde, det kan være og ogsaa er Tilfældet, at Mange ere vegne godvillig, naar de have faaet oplyst, at der ved Bevillingens Givelse er begaaet en Feil. Nu er det ganske sikkert,